Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 178/2026
25.02.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миодрага Митровића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Митровића - адвоката Ђорђа Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.458/24 од 17.06.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 819/25 од 20.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2026. године, једногласно, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Митровића - адвоката Ђорђа Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.458/24 од 17.06.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 819/25 од 20.10.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.458/24 од 17.06.2025. године окривљени Миодраг Митровић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година и седам месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана и мера безбедности одузимања предмета, а ослобођен је од дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 819/25 од 20.10.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и браниоца а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.458/24 од 17.06.2025. године, потврђена.

Бранилац окривљеног Миодрага Митровића - адвокат Ђорђе Ћирић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да из списа предмета треба издвојити записник о прегледу лица из разлога што није извршен преглед већ претрес лица и то без наредбе суда или накнадног извештаја полицијских службеника судији за претходни поступак. Наиме, у конкретном случају дошло је до незаконитог претреса окривљеног јер је полицијски службеник из џепа окривљеног извукао мобилни телефон, који окривљени није добровољно предао. Бранилац напомиње да се прегледом сматра увид у садржај одеће и обуће, али не и завлачење руке у делове одеће, конкретно џепове, те вађење предмета из истих, јер то представља претрес лица за који је потребна наредба суда или накнадни извештај полицијсих службеника судији за претходни поступак, а како ни једног ни другог у конкретној ситуацији нема, очигледно је да се ради о незаконитом претресу лица.

Поред наведеног, бранилац окривљеног као незаконит доказ издваја и налаз судског вештака за информационе технологије Саше Крстића, јер је прибављен супротно одредби члана 152. став 3. ЗКП, имајући у виду да је мобилни телефон уређај за аутоматску обраду података, те како је у конкретном случају дошло до утврђивања садржаја мобилног телефона и СИМ картице што представља претрес, морала је да постоји наредба суда за претрес мобилног телефона, те како исте нема, налаз судског вештака је прибављен супротно наведеној одредби закона и морао је да буде изузет из списа предмета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списа предмета произилази да су овлашћена службена лица ПУ за град Београд, УКП Четврто одељење дана 22.05.2024. године, у стану, на адреси ... број .. извршили лични преглед лица Миодрага Митровића и том приликом пронашли један мобилни телефон марке „REAL ME“, НН модел, ИМЕИ 1 број ... и ИМЕИ 2 број ..., са картицом мобилног мрежног оператера са натписом „ВИП“, серијски број картице ..., број телефона 061/... без шифре за откључавање, пронађен у десном џепу тренерке именованог. Записник је без примедби потписан од стране лица Миодрага Митровића.

Дакле, како из списа предмета произилази да је критичном приликом обављен преглед лица односно окривљеног Миодрага Митровића, а на шта су полицијски службеници овлашћени у складу са одредбом члана 286. став 1. и 2. ЗКП и чланом 97. Закона о полицији, који између осталог прописује да се прегледом лица сматра увид у садржај одеће и обуће, за коју радњу није потребна наредба, а не претрес лица, како то наводи бранилац окривљеног у поднетом захтеву, то су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Такође су као неосновани оцењени наводи захтева којима се указује да је незаконит доказ и налаз судског вештака за информационе технологије Саше Крстића, јер је прибављен супротно одредби члана 152. став 3. ЗКП, а који наводи су изнети и у жалби браниоца окривљеног и били предмет разматрања Апелационог суда у Београду, који је као другостепени о томе на страни 4, у ставу трећем, четвртом, на страни 5, у ставу првом, другом и трећем, другостепене пресуде Кж1 819/25 од 20.10.2025. године, дао јасне разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Митровића у осталом делу је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводећи да је изрека пресуде неразумљива и контрадикторна у делу који се односи на дужину трајања мере обавезног психијатријског лечења, јер се наводи да мера може бити дужа од казне која је седам година и седам месеци, али да њено укупно трајање не може бити дуже од три године.

Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Митровића - адвоката Ђорђа Ћирића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић